

rodního, jenž čítá 437 článků. Autorova práce došla uznání tím, že se kodexu dostalo oficielního označení »Kodex Bustamantův«. Kodex přijalo bez jakýchkoli výhrad deset států, mezi nimiž nejsou Spojené státy severoamerické z toho důvodu, že federální vláda musí přihlížeti k zvláštním ústavním poměrům ve Spojených státech. Delegáti Spojených států vyslovili však naději, že bude Spojeným státům možno kodex přijmouti později. O projednávání kodexu výstižně informuje Bustamantova nejnovější publikace »El Código de derecho internacional privado y la sexta conferencia panamericana«, vyšlá v Havaně letošního roku.

V době, kdy má dojít i v Evropě ke skutečné postupné kodifikaci práva mezinárodního pod protektorátem Společnosti národů, stává se sledování americké kodifikace proto nutným, že se v Americe klade patřičný důraz na právo platné.

Dr. Bohumil Kučera.

Druhý sjezd polských právníků bude konán podle sdělení »Právního obzoru« ve dnech 29. září až 2. října 1929. V plenu sjezdu budou řešeny otázky: 1. Problém zmezinárodnění práva obligačního. 2. Romantismus v právu. 3. Základní otázky kodifikace práva věcného. — Další otázky zpracují jednotlivé odbory. Odbor práva ústavního: a) Má býti zřízena státní rada R. P. a jak má býti organisována? b) Doporučuje se v zákonodárných sborech zvláštní postup při hlasování o zákonících občanském a trestním? Odbor práva správního: a) Účast elementu laického ve státní správě. b) Otázka vybudování správního soudnictví v Polsku. Odbor práva soukromého: a) O právech menšiny v akciových společnostech. b) O nutnosti a zároveň o obtížích jednotné kodifikace nesporného řízení. Odbor práva trestního: a) Okruh soustředění důkazů II. stolice. b) Úprava vyhnání plodu v novodobém zákonodárství.

Odčinění odsouzení, udělení milosti a podmíněné propuštění v r. 1927 a odvolání podmíněného odsouzení osob, jimž zkušební doba počala r. 1922. (Zprávy státního úřadu statistického republiky československé r. IX. č. 95). Statisticky hodnotiti výsledky podmíněného odsouzení a podmíněného propuštění je možné teprve po delší řadě let, neboť zkušební doba může činiti u podmíněného odsouzení až 5 let a u podmíněného propuštění až 10 let. Nejzajímavější jsou výsledky podmíněného odsouzení, které mohou býti publikovány až po pěti letech od výroku, že se trest podmíněně odkládá. Poněvadž data za dřívější léta byla již uveřejněna, je nyní možné statistické srovnání.